

[Holstein.]

ning i 1919, og Arbejderbefolkningen i Svejts stemte i stort Omfang — det kan ses af det Antal Stemmer, der var imod Forslaget ved Folkeafstemningen — imod denne Formuebeskatning, simpelt hen fordi de ræsonnerede som saa, at en saadan Beskatning kunde medføre yderligere Standsning og Hemning af det produktive Liv.

I øvrigt er Forholdet det, at der findes intet Land i Europa med en Formuebeskatningsprogression af samme Størrelse som Danmarks. Der findes overhovedet ingen Formueskat i England. Der findes overhovedet ingen Formueskat i Frankrig. Der findes overhovedet ingen Formueskat i Belgien. Der findes ingen Formueskat i Svejts. Der findes en moderat og rimelig progressiv Beskatning i Holland, og i Sverige findes der en Formue- og Indkomstbeskatning af den Karakter, jeg har tilladt mig at foreslaa det høje Ting at sætte i Stedet for det, vi har i Øjeblikket. Og i Tyskland er det det samme; det er i Sammenligning med den, vi har her, en overmaade moderat Stigning, man har i det krigshærgede og økonomisk ødelagte Tyskland.

Alt dette synes mig at tyde paa, at Pælene her i Landet paa dette Omraade er flyttet tilstrækkeligt langt ud, og at det, der tiltrænges, er hverken, at de flyttes længere ud, eller at man lader dem blive, hvor de er, men at man rykker dem ind paa rimelig Maade.

Og at jeg ikke staar helt alene — sammen med de Konservative selvfølgelig, og med vide Kredse indenfor Partiet Venstre — i denne Synsmaade, men at der ogsaa i hvert Fald er en dæmrende Forstaaelse indenfor baade det radikale og det socialdemokratiske Parti, fremgaar til fulde af Udtalelser, fremsatte af ledende Socialdemokrater, som har meget betydelig nationaløkonomisk og finanspolitisk Indsigt.

Jeg skal blot minde om Landstingsmand Steinckes Udtalelser i sin Tid i en Enquete om Berettigelsen af en særlig Forbrugsskat paa det overflødige, det unødvendige Forbrug og i Sammenhæng dermed en Nedsættelse af den direkte Beskatning, særlig Formuebeskatningen. Landstingsmand Steincke udtalte sig til Gunst for en saadan indirekte Beskatning, og han gjorde det med den Motivering, at det, det gjaldt om, var at ramme efter stigende Skala det ødsle Storforbrug.

„Skatten paa Storforbruget“, siger han, „rammer formentlig ligeligere end

Indkomstskatten Land og By og er rettet mod det hensigtsløse Kapitalforbrug gennem taabelig Ødselhed“. „En saadan Skattereform“, siger han, „begunstiger Kapitalopsparingen, hvorved en videre teknisk Udvikling med Mulighed for øget Produktion og for en Højnelse af særlig Arbejderklassens Leve- og Arbejdsvilkkaar fremmes, medens den stærkt spændte Indkomst- og Formueskat efter min Opfattelse vel er „politisk radikal“, men „socialt reaktionær“, hvorved jeg forstaar, at denne sidste vil bremse den kapitalistiske Udvikling ved Midler, der aldrig kan føre Samfundet fremad i teknisk økonomisk Henseende.“

De Ord kan jeg som Konservativ fuldt ud gøre til mine. Endvidere hævder Hr. Steincke, at

„Socialdemokratiet mere end noget andet Parti er interesseret i netop en kraftig Udvikling af Kapitalen, der alene giver Mulighed for en stærk teknisk Fremgang for Pengerigelighed, blomstrende Produktion, billige Varer og en stadig fremadskridende Koncentration af Bedrifterne.“

Ja, saaledes talte Landstingsmand Steincke for et Par Aar siden. Jeg synes jo nok, at Ræsonnementerne her er vidt forskellige fra de Ræsonnementer, vi har hørt fremsat i Gaar af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti her i Salen.

Og til yderligere Underbyggelse af den principielle Berettigelse af den højtærede Finansministers Synsmaader maa jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse gengive nogle Udtalelser, som forhenværende Finansborgmester Jensen fremsatte under Budgetbehandlingen i København, jeg tror det var i 1922, maaske i 1923. Han siger:

„Der tales om, at man vel kunde gaa højere med Beskatning af de store Indtægter. Det vilde dog neppe være klogt. En Mand, der tjener en Million, kan jo ikke spise den op. Største Delen lægges hen som Driftskapital. Det skader ikke, at der er Kapital til Stede Vi maa regne med den Samfundsordning, hvorunder vi lever, og vi er ikke tjent med, at Skatteyderne med de store Indtægter flytter bort, hvor Skatten er lavere.“

Det er i Virkeligheden den samme principielle skattepolitiske Betragtning, som den højtærede Finansminister her i Salen Gang paa Gang har gjort gældende, og som nu — det hilser jeg med Glæde — er resulteret i, at man fra Venstres Side har taget Reb i Sejlene og er gaaet til en Reform paa Grund-